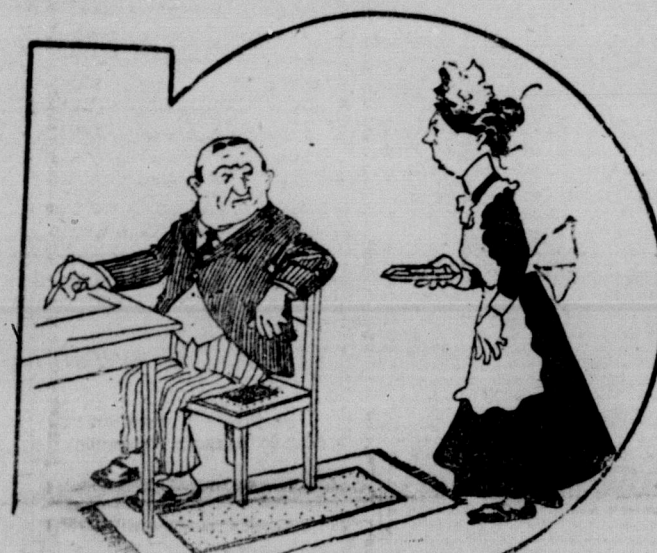

Vårre är kometer.

Lars i Berga, beryktad för sin guldighet, kommer midt i natten och väcker sin dräng:
"App me' dej, sola a' högt äppe!"
Drängen går upp, klär sig och följer Lars ut på gården, där de sedan sitta vid sids knoga under ormbült tygnad. Då solen sent omsider verkligen går upp, harskar sig drängen och säger:
"I da' blir de' fallt allt en heter da'!"
Lars: "Hvarför de' då?"
Drängen: "Jo, jaggu går de' inte äppe' sol te'!"

En gammal en.

Prof. Moonshine (till sin nyanställda hushållerska):
"Och så, Mary, en fråga till. För att laga hälsosam föda behövs åtskillig insikt i dietetik. A' ni hemma i de'?"
"Uo, sir, ja' a' hemma på nordsidan."

Skratt och spratt

Lysningen.

En präst i Sverige, som städes hade flera lysningar att läsa upp, sökte sedan predikan var slut, som vanligt efter lysningsboken. Då han var säker på att finna den, begynte han:
— Lysning afkunnas i dag för första gången...
Förslagen spås, under hvilken han sökte bland kyrkböckerna, men utan resultat.
— Lysning afkunnas för första gången... upprepade han, under det han letade efter boken, mellan...
— Mellan kudden och stolen! skrek kyrkvaktaren medfärdig bankar, visande med fingret på den stötdäcken boken blifvit lagd.

Öfvertrumfad.

I ett litet utvaldt sällskap berättade en viddröber herre:
— Något af det märkvärdigaste jag upplevt under mina resor, var en gång, då jag reste med en amerikanskare från Hamburg. Just som vi lämnade ankar föll en man öfverbord. Vi sågo ej något af honom, förrän vi kommo till New York, men då ångaren lade till vid kajen, kom mannen simmande och steg i land på samma ställe som vi.
— Säg ni verkligen den mannen? — frågade en amerikan bland åhörarna.
— Ja visst såg jag honom — svarade berättaren.
— Det gläder mig förfärligt mycket att höra, hittills har ingen velat tro mig, när jag berättade det. Det var nämligen jag som simmade öfver ångaren.

Förloftningen blef uppslagen.

Arthur var van vid öfverraskningar. Men när han infann sig i sin fastnäst bostad och fick höra, att hans kära Mary erhållit ett diplom för matlagning, var han nära att få gåndingen.
— Du, mitt hjärtas älskling! utropade han.

— Ja, Arthur! svarade kokkonstnären rodnande, och i afton ska jag baka kokerskan.

I stället stundade kom. Medan Arthur stack ned gaffeln i den tvetydiga bit, som han fått på sin tallrik, strålade Marys moder med hela ansiktet.
— Det är det vackraste diplom, som jag någonsin sett, sade hon full af stolthet, det är af tjockt, äkta pergament och har ett stort sigill. Mary har lagat den rätten, som ni nu äter. Gissa, hvad det är!

Ingen svarade.
Arthur, hvilken Marys kokkonst i framtiden mest skulle ångra, kände att man väntade ett yttande af honom.
— Det kan ej aldrig gissas! sade han på måfå, vara diplomat!
Förloftningen blef uppslagen.

Förkyckad desert.

Hos grosshandlaren X. i köping är för middagsbjudning. Det är emellertid ej endast i den stora matsalen, som man smörjer kräset, ty nere i köket står kokerskans hjärtan, en ung gardist, och slevat i sig alla handla läckra saker.
Då höres plötsligt någon springa i trappan. Utan att betänka sig länge väntar kokerskan in gardisten i det skåp, hvori den elektriska hissen befinner sig. Just som detta är gjord, öppnas köksdörren af frun själv, som frågar, hvarför ej deserten kommit upp.

På kokerskans svar, att den alldeles färdig står i hissen, trycker frun på knappen, och efter några få sekunder får middagsgästerna se en lika högljudd och oförklarlig synklisten komma upp, och i densamma ser man en med grädd och vit nedstänkt gardist sitta i en stor glasskål.
Vid den knyk, som hissen gjorde då den satt sig i gång, hade nämligen gardisten fallit baklänges, och därvid satt sig rätt i efterrätten.

Tidvisaren.

Bellman hade vid ett tillfälle skaffat sig en "tidvisare" af obekant mästare. Hvarje gång B. kom upp på slottet, tog han "kronometern" i öfverbesiktning. Ofta blef han tillfrågad af Gustaf III, hvad tiden led, och B. gaf alltid en korrekt upplysning.

om timman och minuten. En dag tillspordes B. af kungen:
— Vill du byta ditt ur mot något af mina fickur? Det måste vara en säker klokka du har.

— Som Ers majestät befäller, svarade B.
— Ett skedde, som både formodade till ömsesidig belåtenhet.

Några dagar därefter uppenbarade sig åter B. i slottet. Då kungen fick se honom, utbrast majestätet:
— Hvad var det för en "stekvänder" du packade på mig för några dagar sedan? Den går ju alldeles topp tunnor rasande.

— Jag vet det, Ers majestät, erkannde Bellman.
— Hur kunde du då så noggrant uppgifva tiden, hvarje gång du tillfrågades?

— Därför att jag alltid ställde mitt ur efter slottsuret, när jag gick upp på slottet.
— Hm...

Ett kärleksbref.

Lekade Matti!
Du svider som L. i mitt hjärta för att ja så sällan får C. dej. Äk du styga menska, som är önn på mej ny iggenn, ditt sista brew va så oventligt att jag gret hellaste naten. Herskappet a' porto i morrnväl, äk om ja tordes sku ja B. dej koma a' drika T hos mej. Du wet att jag Lekar dej äk at ja tökker om dej för at du a' så swig. Men warför kalla du mej inte mera din lilla lilla? Ja wet ny va en 11 år för ja ha wari a' sitt missmar-drömen.

Tjåraste Matti, du måste koma snart!!! Dett war så swiget när du sa' allt 4 på jårstelågan Maja lila. Äk du får inte lange va önn på mej. W. mej om du inte snart blir goer iggenn. Rosiner a' svekon kan ja försäkra, men dej kan ja inte lewa förtutan H! H! Ja! enkär ja alltid om kvlarna som ja tänker på dej. Det är wårkligen i swärt besvär at wari kärr, om äk så jårstelågan kan läkka får man ju jupa R. kwar. Du ska ge mej snart svar om du kann koma. Teivla inte på at du ha N. trogen wen, du ska inte låta be dej, uttan koma. Mit jårteblo 7der we blita tanken på at du ska sjå nå, men de jör du inte, om du är N. go man, om du koma so ra må dej N. go 2L som locketar wäl — din lilla 11.

Så han och sa hon.

— Äk, kura söta, ursäktat att ja' a' b' soti i smutsi men si ja' har hållit på a' baka si' a' bondgumman.
— Säg, farbror, hvarför har farbror alltid en hund med sig, när farbror går ut på jakt? Är farbror rädd för haramna? sa lill Erik.
— Äk om bara karlarna inte wore så nyfikna! Hvilken mat jag än lagat åt min Axel, alltid frågar han hvad det är, så unga frun.

— Ja, det finns tusen olika skäl för att jag inte borde dricka, men jag kan inte erinra mig något af dem för ögonblicket, så den spritlårde herrn.
— Mamma skicka mig till sängs, när jag inte är sömning, och kör mej ur sängen, när jag är sömning! sa pojken.
— En fluga mer eller mindre gör ingen skada! sa han som tog den sjunde äggöddyn.

— Ni äro ike mera civila — nu måste all civilisation upphöra, sa löjtnanten till rekryterna.
— Snälla, goa herrn, skänk en slant åt en arm som förlorat ett ben, sa tiggaren.
— Fattig är jag som en kyrkstä, men ärlig ut i fingrarnas. — Det enda jag skulle kunna känna mig förtärd att ställa vor en påse insektspulver, sa kolingen.

— Men Mari, hörde du ej så pappa sa att han ike ville ha död fisk? Och ut står du ändå och skär hufvudet af torsken, sa dottern i huset.
— Herr doktor, jag är så angeligt! Min lilla älskling säger jämt no! Han måtte väl aldrig ha engelska sjukta, sa den bekymrade modern.
— Andligen kommer det regn! En timmes regn sådan som det, skall på fem minuter göra mera nytta å anarna på en vecka, sa landbrukaren.

Sociologer.

Skolläraren: — Det kan inte lamsman ana, hvilket besvär och ansvar det är att fostra ungdomar och göra folk af dem.

Länsman: — Äh, så sårdeles mycket arbete lägger nog inte magistraten ned på dem... di a' minnsann inte för go lika när jag får öfverta dem fullt utvecklade.

En angenäm öfverraskning.
Herrn: — Jag har i dag olycksfällsöfverskratt mig för tiousen!
Fruen: — Men hvarför talar du om det för mej... det kunde ju ha fått vara en angenäm öfverraskning, ifall du blir öfverkörd af en bil eller råkar dränka dig vid dina seglingar.

Hans uttydning.

Smets Lars Persson, som är ifrig rökare, har fått en uppsträckning för att han hållit på befäl med pipan i mun, och löfte om arrest nästa gång det hände. Dagen därefter möter han faniungarna, som han passerar med

händerna i byxfickorna, som om ingenting händer.

— Sja du inte göra honör för betal, drummel!
— Tok! Håll! Sir! a' int', att jag har snugga i käftan!

Hederlig vederläggning.

Japhetson hade tappat sin plånbok, som en gosse hittade och återlämnade till honom.

— Tet är tusen kränor i ten bok, sade Japhetson, och sedan jak förlorde ten, är tet 15 tager, tet skulle pli en rante på 15 kränor. Säg åt din far, lille man, att jak skänker efter tet.

Själfräddedom.

Kopparbergs läns landsting beva-rades i höstas med en fråga om uppförande af en kostbar ansatt för obidbara. Det bar emot, och debatten blef en enda, visserligen — men! Bland talarna märktes en bekant riksdagsman, som med blidande hjerta för idioterna yttrade:
— Jag för min personliga del känner lifligt behovet af en sådan ansatt.

Hans tillkommande.

Lille Erik har nyligen fått lära, att kvinnan skapades af mannens reffen. En dag klagas han öfver värk i sidan:
— Mamma, det gör så ont. Jag tror bestämt att jag håller på att få en hustru.

From önskan. En gammal prest i Knätte församling i Västergötland var vida bekant för sina naiva uttryck på predikstolen. En gång predikade han sålunda:
— Och jungfru Maria visste ike af någon man — och Gud gifve att det kunde sägas så äfven om er, Knätte-pigor!

Smetigt. Jungfru Adolfinn har blifvit tillsagd att skura och göra köket rent medan frun är ute. När frun återkommer, får hon se hrita fläckar kvar på köksbordet. Uppmärksamgjord på dessa utbrister Adolfinn:
— Ja, snälla frun, då a' pannkakemet a' då går allri!

Dyr kärlek. Fruen: — Är ni missnöjd med er lön, oaktadt ni aldrig haft någon större?
Jungfrun: — Ja, men så har jag hållit aldrig förr gjort annat än mitt arbete. Fruen förklarar ju att ja' också ska ha kärlek till barna, a' de' brukar dom väl betala extra för!

Nobless. Läraren: — Ämnet för uppsatsen var "En femörings öden". Hvarför har du skrivit om en femkrona i stället?
Pojken: — Pappa och mamma tyckte att det inte var fint att skriva om mindre.

Lämpligt luktalt. Jungfrun: — Herrn! Herrn! Fruen har svimmat!
Herrn: — Nä, så i Guds namn låt henne luktta på den här hundskronedödel.

En bildad man. Vårnen Person lär ju ha ovanliga språkkunskaper?
Betylliga. Han behärskar sex utländska språk och fem svenska stamningspödror.

Ur en tidsningsnotis. — Mot tidsnatt kunde sprutorna åter fara hem med det goda medvetandet, att ha utfört en väcker släckningsbragd.

Övriga upplysning. Blifvande svarpappa: — Nä, min pose, har du skulder till Sjung ut!... Jag har själf godt om tocke.

En karl med tur. — Johnson har låter med allt. Harom da' n' blef han öfverkörd af en automobil, men naturligtvis satt där en läkare i den.

Märkvärdigt. — Professor (doctrande): — Ser ni, mina herrar, detta lilla barn var redan blint, då det första gången såg världens ljus.

Raffineradt. — Men hur är det du har handskats med alla dina släkt-tafflor, baron? Du har ju låtit måla röda näsor på dem allseammans!
— Ja, det är bara för att man ska tro att min röda näsa är ett art.

Inte lönt. Men hvad tänker du på? Ett tvåvånings trähus och inte brand-försäkrat!

Nä. Jag hade det försäkrat i fem år, men när det då inte brann, så tyckte jag inte det var lönt att försätta.

Hvad skulle hon göra? Fruen öfverraskar sin kokka i salongen och utbrister:
— Augusta! Sitter Augusta i salongen!
Augusta: — Ja, när frun jämt a' i köket så.

En knep. Förste juristen: — Hur i all världen fick du den durskrifna gamla bedrägerkan till att boka, sa. Hon brukar ju alltid slänga sig som en ål.

Andre juristen: — Jo, jag gick med de henne genom att blunda den för-

modan, att hon kanske handlat af ungdomlig obetänksamhet.

En murare hade fallit ned från 4:e våningen och ligger som en våt fläck i gatan. Stor folksamling. Kollingen kommer dit och frågar, hvad som står på.

Någon svarar: — Det är en murare, som fallit ner från 4:e våningen och slagit ihjäl sig.

Kollingen: — Kommer da' nå ra fler?
— Naa.
— Kollingen: — Nä, hvad står ni då a' väntar på?

Kanske det. På en kommunalstämma i en vermlandsöcken hade beslutits införande af hundskatt. En motståndare till hundskatten vid namn Orre framkastade efter beslutet repliken:
— Ja, då blir det inte för godt att vara hund nästa år.

Efter 7 års Lidande

JAG BLEF BOTAD GENOM LYDIA E. PINKHAM'S VEGETABLE COMPOUND

Waukegan, Okla. — "Jag hade underlidande i sju år och var så nedbruten att jag inte kunde göra. Läkare behandlade mig för olika fel men utan resultat. Jag sof hvarken dag eller natt. Då läste jag om Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound och skref och rådfrågade Mrs. Pinkham. På kort tid hade jag återvunnit min vikt och är nu frisk och stark.

En annan tacksam kvinna.

London, Ont. — Jag kan ej nog prisa Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound, som gjort mig så god. Jag var svag och trött och kunde ej sova om nätterna. En vän rekommenderade mig ett läkemedel och jag återvann snart hälsa, styrka och god sömn. Jag vet också andra kvinnor som gjort samma erfarenhet. — Mrs. Wm. A. Buffy, 905 Dame St., London, Ont.

Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound har säkert botat många fall af kvinnosjukdomar, såsom inflammation, ulceration, displacements, fibrosc tumörer, oregelbundenheter, periodiska smärtor, ryggvärk, trötthet och nervös nedbrutenhet.

SHINO GULD- OCH SILFVER- VARE
EMALJKÄLL-KNIPVAR
Household Specialty Co.
P. O. Box 263, St. Boniface.
Återställer nickel alldeles fullständigt till dess ursprungliga glans.
Fråga efter det hos er handlare, och om han ej har det, rekvirera en ask pr post för 10 cents plus 4 cents till porto.

Gratis! Gratis!
Klocka med kedja
Detta förstklassiga Schweiziska herrur, remontoir ur, storlek 16, arabiska siffror patenthårdad fjäder, ankargång, jämt en modern guldpläterad kedja erhåller ni alldeles gratis om ni säljer för \$3.50 värde af våra vackra "litho-art" postkort. Det är ett enastående tillfälle att få en verklig Schweizisk klocka gratis och rekquirera därför i dag våra postcards, sälj dem, 6 st. för 10 cents och då ni sålt dem skola vi sända er den vackra klockan och kedjan fraktfritt. Dam-ur af silfver och en 48 tums urkedja erhåller ni om ni säljer för \$4.50 vykort. Våra vykort äro "red-hot sellers" och det är inget besvär med att sälja dem. De kort ni ej kan sälja, utbyta vi.
THE WESTERN PREMIUM CO.
Dept. C., Winnipeg, Can.

J. B. Hirschman "Plumbing"
Ombesör gas och ånga.
Bostad: 253 Patrick Street.
210 Logan Avenue.
Mellan Main och King Street.
Winnipeg, Manitoba.

— Det blir väl så mycket bättre att vara orre, borden en djup basröst längst bort i salen.

Tjänstvilighet. Skusken: — Ursakta ja' frågar, a' de' här som de' a' annonserat om att ett fickur a' borttappat?
Fruen: — Ja, har ni kanske hittat det?

Skusken: — Nä, men utfall från skulle villa betala hittelösen i förskott, a' ja' villig ge mej ut a' leta åter'et.

Hvad han var. — Snälla herrn, skänk mej en slant till nattherberget!
— Hvad är ni för nå' utag då?
— Ja a' pank.

RED WOODS MINERAL-VATTEN
— OCH —
LÄSKEDRYCKER
som i fråga om kvalitet ej kunna öfverträffas af andra fabrikat.
"GOLDEN KEY" är vårt fabriksmärke.
E. L. DREWRY, BRYGGERI

DE NYASTE och MODERNASTE
Dräkter och Öfverrockar
ha vi nu på lager till edert påseende.
Besök oss eller skrif efter katalog och priser.
MODERN TAILORING CO
293 Fort St. Telefon M. 7684.
Winnipeg, Man.

FREE PRESS
Skandinaviska afdelningen, under rubrik "Scandinavian News", som i 4 år sköts af Mr. C. Albin Jones, kommer badanetter, på grund af dennes förändrade verksamhetsfält, att redigeras af Mr. J. E. Lidholm, väl känd bland skandinaverna här i landet.
Free Press är västra Canadas största engelska dagstidning, och kostar, morgon-upplagan 50c. pr månad, "Bulletin" (afton-upplagan) 25c. pr månad.
Adressera nyhetsmeddelanden direkt till Mr. J. E. Lidholm, Free Press, Winnipeg, Man.

Att göra upp eld på morgonen
om ni använder "Royal George" tändstickorna. Dessa tändstickor tända alltid.
De tända sig genast och alltid.
Desutton äro de SAKRA SPRÅKA E J O FÄRLIGA "STRIKE ANYWHERE" tändstickan. Ni erhåller en ask af dessa tändstickor med 1000 stycken för 10 cents!
TÄNK DÄRPA!
NI BOR EJ FÖRLORA DETTA TULLFÄLLE.
Tillverkas at
The E. B. Eddy Co., Limited,
HULL CANADA

NORTHERN CROWN BANK
HUFVUDKONTOR: WINNIPEG.
Grundfond (autoriserad) \$6,000,000 Inbetaladt kapital \$2,200,000
DIREKTION
President Sir D. H. McMillan, K. C. M. O.
Vice President Capt. Wm. Robinson.
Jas. H. Ashdown H. T. Champion Frederick Nation
Hon. D. C. Cameron W. C. Leistikow Hon. R. P. Roblin
General Manager, ROBT. CAMPBELL.
Supt. of Branches L. M. McCarthy
— Alla bankaffärer utföras.
Konton öppnas å billiga villkor för enskilda, firmor, korporationer och sällskap.
Växlar dragas på alla platser i Norge och Sverige.
Ni kan insätta en dollar. Räkntan tillägges hvarje halfår.
Särskild omsorg ägnas åt sparbanksfdelningen.
Cor. William & Nena TH. THORSTEINSSON, Manager
Filiater öfver hela Canada.

Central Dray & Express Co.
Thos. Andrews R. J. Hardy E. H. Lloyd
PAKET OCH BAGAGE KOERING.
Transport af möbler och pianon.
Office Phone: Garry 2634 Stable and Night Phone: Main 7242
Kontor: 61 Princess St. Winnipeg.

Imperial Bank of Canada
GRUNDFOND \$10,000,000
TEKNADTKAPITAL \$ 5,913,000
INBETALDT KAPITAL \$ 5,793,000
RESERVFOND \$ 5,793,000
Gällande intresse betalas å depositoner.
SPARKASSEAFDELNINGEN REKOMMENDERAS.
Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark och äro betalbara i kronor.
Hufvudkontor: Hornet af Main Street och Bannatyns Avenue.
N. G. LEELE, Manager.
NORTHEND Filial, hörnet af Selkirk och Main Street.